

A Fővárosi Ítéletábra a Lukács Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Toldy Miklós ügyvéd) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek – a személyesen eljáró I.rendű alperes neve(I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve(I.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen ingó kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2014. május 28. napján meghozott 6.P.20.336/2011/41. számú ítélete ellen a felperes 43. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 1.179.900 (egymillió-százhetvenkilencezer-kilencszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes megváltoztatott keresetében elsődlegesen a közte és az alperesek között 2004. december 16-án létrejött szerződés mellékletében felsorolt 34 darab robotlámpa kiadására, másodlagosan a lámpák értékének, 98.340 eurónak és járulékaiknak a megfizetésére kérte az alperesek egyetemleges kötelezését. Keresete jogalapjaként a Ptk. 320. §-ának (1), 319. § (3), a 237. § (2) és a 361. § (1) bekezdését jelölte meg.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Elismerték, hogy egy lámpa a birtokukban van, melynek kiadását a vételár visszafizetése esetére vállalták.

Az elsőfokú bíróság egyetemleges kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül adják ki a felperesnek a ... gyári számú Martin Mac 250 típusú robotlámpát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az állam javára az adóhatóság külön felhívására 884.890 forint le nem rótt illetéket.

Ítéletének indokolása szerint a felperes alaptalanul hivatkozott a Ptk. 237. §-ára, mert ez a rendelkezés az érvénytelen szerződések jogkövetkezményeire alkalmazandó. A perbeli esetben azonban a felperes elállt az alperesekkel kötött szerződéstől. Az elállás a szerződést a Ptk. 320. §-ának (1) bekezdése szerint felbontotta, ezért a Ptk. 319. §-ának (3) bekezdése alapján a már teljesített szolgáltatások visszajárnak. A felperesnek tehát bizonyítania kellett, hogy a szerződéses jogviszony keretében az általa követelt lámpákat az alpereseknek átadta, illetve azok egyéb módon az alperesek birtokába kerültek. Az elsőfokú bíróság e körben részletesen értékelte a felperes

nyilatkozatait, összevetve a büntetőeljárásban tett feljelentésével, továbbá a kihallgatott tanúk vallomásait, ugyancsak összevetve a büntetőeljárásban tett vallomásaikkal. Arra a következtetésre jutott, hogy a tanúvallomások mindössze azt bizonyították, hogy a II. rendű alperes elszállított lámpákat a felperes raktárából, melyeket utóbb a rendőrség lefoglalt, és valamennyit – egy kivétellel – a felperesnek adta ki. Rámutatott, hogy a felperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy mivel a szerződés felbontását követően őt bírósági ítélet a lámpák vételárának visszafizetésére kötelezte, a lámpák tulajdonjoga, így a birtoklás joga is őt illeti meg. A felperes azonban nem tudta bizonyítani, hogy a lámpák az alperesek birtokában vannak. Erre a perben sem okirati, sem egyéb bizonyíték nem volt. A felperes által megjelölt további tanú kihallgatását, valamint a felperes által indítványozott raktárbérleti és gépjárműbérleti szerződés beszerzését szükségtelennek tartotta, mivel e bizonyítékok nem voltak alkalmasak a felperes tényállításának alátámasztására. Minthogy az egyik robotlámpa az alperesek által elismerten is a birtokukban volt, annak kiadására az elsőfokú bíróság a Ptk. 319. §-ának (3) bekezdése alapján kötelezte az alpereseket. A felperes az átvett vételár visszafizetésére jogerős ítélet alapján köteles, ezért az alperesek nem köthették visszafizetési feltételhez a lámpa kiadását.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezett. Fellebbezésében kérte, hogy a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a kereseti kérelmének adjon helyt. Kötelezze az alpereseket az eredeti állapot helyreállítása jogcímén 34 db lámpa kiadására, amennyiben pedig ez nem lehetséges, a Ptk. 237. §-ának (2) bekezdése alapján az ellenszolgáltatás nélkül maradó szolgáltatás visszatérítésére, azaz 98.340 eurónak megfelelő forintösszeg megfizetésére. Ha a Fővárosi Ítélet tábla ezt is megalapozatlannak találná, a Ptk. 361. §-ának (1) bekezdése alapján kérte az alpereseket 98.340 eurónak megfelelő forint összeg megfizetésére és a perköltség viselésére kötelezni.

Előadta, hogy a perbeli szerződés szerint az alperesek egyedileg meghatározott robotlámpákat vásároltak. Úgy állapodtak meg, hogy a lámpák nála maradnak, azokat rendezvényekre bérbe adja, és a befolyó összegben osztoznak. A kapcsolata a II. rendű alperessel megromlott, ezért 2005. március 22-én este a II. rendű alperes a bérelt raktárához ment egy teherautóval, és valamennyi ott lévő lámpát elvitte. A rendőrség előtt tett feljelentése azért 35 darab lámpa jogellenes elszállításáról szólt, mert a többi lámpát az alperesek a perbeli szerződéssel tőle megvásárolták, ezért a 70 darab elvitt lámpából 35 darabot az alperesek a sajátjukként szállítottak el. A kihallgatott tanúk vallomása bizonyította, hogy amikor a II. rendű alperes a raktárba érkezett, ott 70 darab lámpa volt összekészítve, és bizonyította azt is, hogy az alperesek a raktárt üresre kipakolták. További bizonyíték, hogy a másnapi próbához 70 lámpára volt szükség, hogy a raktár kipakolása 30 percig tartott, valamint hogy a lámpákat elszállító IVECO tehergépkocsi azokkal tele volt. Mivel a lámpákat a rendőrség csak 2005. március 24-én foglalta le, nem zárható ki, hogy időközben azok egy részét az alperesek máshová szállították. Álláspontja szerint nem volt ellentmondás a tanúk perbeli és a büntetőeljárásban tett vallomásai között. A büntetőeljárás emberrablás és nem lopás miatt folyt, így a kihallgatott tanúk, akik nem szoktak hozzá az ilyen horderejű büntetőeljárásban való részvételhez, érthetően nem mondták el maguktól a robotlámpák eltulajdonításának részleteit. A perbeli kérdések a büntetőeljárásban nem merültek fel, így azokra ott nem is nyilatkozhattak. Az sem életszerűtlen, hogy ennyi idő elteltével a részletekre pontosan emlékeztek, hisz ezt megelőzően és azóta sem volt részük ilyen, büntetőjogi következményekkel járó eseményben. Munkája a korábbiakhoz képest a robotlámpák nélkül jelentősen elnehezült, ez is indokolja, hogy a tanúk a történetekre ennyi idő elteltével is jól emlékeztek. Alaptalanul mellőzte az elsőfokú bíróság az általa megjelölt tanú kihallgatását. A tanú a vallomásával bizonyíthatta volna, hogy 2005. március 30-án 70 darab lámpát kellett bérbe vennie. A bérleti díj miatt a bevétele 20%-ra esett vissza. Ha meg lett volna a 70 darab lámpája, életszerűtlen, hogy nem azokat használja. Alaptalanul mellőzte az elsőfokú bíróság a felesége meghallgatását is. E mellőzött bizonyítási indítványait továbbra is

fenntartotta. Előadta: egészen a 2.P.26.170/2007/13. számú per jogerős befejezéséig úgy gondolta, hogy az alperesekkel kötött megállapodásban szereplő robotlámpák tulajdonosai az alperesek, mivel a megállapodás szerinti vételárból 22.000.000 forintot megfizettek, így az ellen, hogy az adásvételi szerződésben szereplő robotlámpákat 2005. március 22-én elvitték, semmilyen kifogást nem emelt. A jelen eljárást azért volt kénytelen megindítani, mert a hivatkozott per azzal zárult, hogy a vételárat vissza kell fizetnie.

Az alperesek ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Hangsúlyozták, hogy megnyert perük ellenére a felperes a marasztalási összeget nem fizette meg, és a vele szemben indított végrehajtást is igyekszik minden lehetséges módon megakasztani. Életszerűtlennek tartották, hogy a felperes tanúi az események után nyolc évvel a polgári perben mindenre pontosan emlékeztek, míg a büntetőeljárásban bizonytalan vallomásokat tettek, és életszerűtlen az is, hogy a felperes 7 évet várt volna egy 30 millió forintos követelés érvényesítésével.

Az elsőfokú ítéletnek a ... gyári számú Martin Mac 250 típusú robotlámpa kiadására kötelező rendelkezése az 1952. évi III. törvény (Pp.) 228. § (4) bekezdése alapján – fellebbezés hiányában – jogerőre emelkedett, ezért a másodfokú bíróság kizárólag az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezését bírálta felül.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a per eldöntéséhez szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg. Érdemi döntésével és annak indokolásával a másodfokú bíróság lényegében egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett bizonyítania, hogy a keresetében gyári számmal azonosítottan megjelölt lámpák az alperesek birtokában vannak.

Az elsőfokú bíróság a peres felek által szolgáltatott bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése alapján, egymással összevetve, a maguk összességében, logikai hibától mentesen és ellentmondás nélkül értékelte. A tanúvallomások mérlegelése során helyesen járt el, amikor kellő súlyt tulajdonított annak, hogy a kihallgatott tanúk az eseményeket követő 8 év elteltével pontosabb és részletesebb vallomást tettek, mint közvetlenül az eseményeket követő nyomozati eljárásban. Helyesen járt el akkor is, amikor a felperes feljelentését a bizonyítékok mérlegelésének körébe vonta.

A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltak miatt rámutat arra, hogy a felperes a feljelentésében egyértelműen és félreérthetetlenül állította, hogy a raktárból 33 darab robotlámpa tűnt el. A feljelentés tartalmára nem ad magyarázatot a fellebbezés azon hivatkozása, hogy a felperes csak a tulajdonában álló robotlámpák eltűnését sérelmezte. A feljelentés végén ugyanis a felperes kifejezetten kitért arra, hogy az elvitt robotlámpákból 16 darab a II. rendű alperes tulajdonát képezte (136-II-377/2005.bü. számú nyomozati irat 17-24. oldal). A felperes az ezt követően tett tanúvallomásában még csak nem is utalt arra, hogy az alperesek nem a feljelentésben előadott számú lámpát vitték el. Sőt, a tanúvallomásához listát csatolt a birtokából kikerült tárgyakról – melyet állítása szerint a cége könyveinek átvizsgálását követően állított össze –, és e listán is kizárólag 33 darab lámpa szerepelt. Írásbeli vallomásának mellékletében ugyancsak 33 darab lámpát tüntetett fel (nyomozati iratok 221-286. oldal). A büntetőeljárásban tett feljelentés, az ott felvett tanúvallomások és becsatolt iratok, valamint a büntetőeljárásban meghozott határozatok alapján az volt bizonyított, hogy az alperesek birtokába 33 darab lámpa került. A polgári perben lefolytatott

bizonyítás eredménye ezt a tényt nem döntötte meg. A nyomozó hatóság nem vitatottan a 33 darab lámpát lefoglalta, és azt 1 kivételével a felperesnek kiadta. Az elsőfokú bíróság tehát helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A bizonyítatlanság következményei pedig a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése alapján a felperes terhére estek.

Helytállóan és a Pp. 3. § (4) bekezdésének megfelelően döntött az elsőfokú bíróság, amikor a rendkívül széles körben lefolytatott bizonyítási eljárást követően a felperes utolsó tárgyaláson tett további bizonyítási indítványait mellőzte. Abból, hogy a felperes 2005 márciusát követően bérbe vett lámpákat, illetve hogy az életkörülményei megváltoztak, nem következik, hogy az alperesek a lefoglalt lámpákon felül további lámpákat is elvittek. E bizonyítás elrendelése ezért a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen volt.

Mindezekre tekintettel a fellebbezésben előadottak sem voltak alkalmasak arra, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékoknak az elsőfokú bíróság meggyőződésén alapuló elbírálásától eltérjen, és a bizonyítékok helyes értékelésén nyugvó érdemi döntését megváltoztassa. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a másodfokú bíróság a feljegyzett fellebbezési illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2015. június 11.

Dr. Höbl Katalin s.k.
a tanács elnöke

Egriné dr. Salamon Emma s.k.. Bleier Judit s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: